

புலவர்கள் போற்றியப் புரவலர்கள்

மா. அருட்செல்வன் அ. *

அ தமிழ்த்துறை, பிஎஸ்ஜி கலை அறிவியல் கல்லூரி, கோயம்புத்தூர்-14, இந்தியா

Patrons Celebrated by the Poets

M. Arudselvan a,*

^a Department of Tamil, PSG College of Arts and Science, Coimbatore-14, India

* Corresponding Author:
dr.arudselvan@gmail.com

ABSTRACT

The enduring prominence of Tamil literature can largely be attributed to the kings and poets of the Sangam Age, who played a pivotal role in preserving, promoting, and enriching Tamil literary traditions. Through their patronage, Tamil Sangams and literary works flourished, contributing significantly to the cultural and intellectual development of ancient Tamil society. Over time, Tamil literary history evolved through the Sangam and Post-Sangam periods, producing a rich corpus of classical works. The *Ettuthokai* (Eight Anthologies) and *Pattuppāṭṭu* (Ten Idylls), collectively known as Sangam literature, occupy a distinguished place in this tradition. According to K. Ilakkuvanar, Sangam poets did not belong to a single locality, profession, or social group; rather, they came from diverse regions and backgrounds, and their poems emerged from profound emotional experiences and observations of life. Sangam literary sources identify approximately 473 poets, among whom more than thirty were women poets. The livelihood of many of these poets was closely associated with composing verses in praise of kings and philanthropists and receiving gifts and rewards in return. The rulers of the Sangam Age not only provided generous patronage to poets, bards (*Pāṇars*), dancers (*Kūthars*), and women performers (*Viraliyars*), but also created an environment that enabled the expression and preservation of literary excellence. Through their support, Tamil literary institutions and cultural traditions were sustained and strengthened. Sangam literature vividly records the circumstances in which poets praised the Chera kings and highlights the magnanimity of rulers who rewarded poets with abundant gifts and honors. In this context, the *Pathitru Pathu* (Ten Tens), a major anthology of Sangam literature, occupies a significant place as it comprises poems composed by ten poets in praise of ten Chera rulers. The present study examines the virtues and literary excellence of these poets, as well as the generosity, patronage, and philanthropic qualities of the rulers celebrated in the *Pathitru Pathu*, thereby shedding light on the reciprocal relationship between poets and patrons in ancient Tamil society.

Keywords: Sangam Literature, Tamil Literature, Kings and Poets, Tamil Literary History, Reciprocal Relationship.

முன்னுரை

தமிழ் இலக்கியம் போற்றப் படுவதற்குக் காரணம் சங்க காலத்தில் வாழ்ந்த வேந்தர்களையும் புலவர்களையும் குறிப்பிடலாம். இவர்கள் தமிழ் சங்கங்களையும், இலக்கியங்களையும் பேணிக்காத்து வளர்த்தனர். காலப்போக்கில் சங்க காலம் என்றும் சங்க மருவியக் காலம் என்று வளர்ச்சியடைந்தன. சங்க நூல்கள் எனக் கூறப்படும் எட்டுத்தொகையும், பத்துப்பாட்டும் பதினெட்டு மேற்க்கனக்கு நூல்களாகக் கருதப்படுகிறது. இந்த சங்கப்பாட்டை 'சங்க காலப் புலவர்கள் ஓரிடத்தில் வாழ்ந்தவர் அல்லர். ஒரு தொழிலைச் செய்தவர்கள் அல்லர். ஓர் இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அல்லர் பல்வேறு

இடங்களில் வாழ்ந்து பல்வேறு விதமான தொழில்களைச் செய்து வந்த அவர்கள் உணர்ச்சிகளின் உந்துதலினால் பாடியவையே சங்கப் பாட்டுகள்¹ என்று கி. இலட்சுமணன் குறிப்பிடுகிறார். இவற்றைப் பாடியப் புலவர்கள் 473 என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். இதில் 30 க்கும் மேற்பட்ட பெண்பாற் புலவர்கள் பாடியுள்ளனர். இப்புலவர்கள் வேந்தர்களையும், வள்ளல்களையும் போற்றிப் பாடி பரிசில் பெறுவது இவர்களின் தொழிலாக இருந்தன எனக் கூறலாம். பாணர்கள், கூத்தர்கள், விறலியர்கள், புலவர்கள் ஆகியோருக்கு வேண்டியனவற்றை வாரி வழங்கியதோடு மட்டுமல்லாமல் புலவர் பெருமக்களின் மொழிப் புலமையை வெளிப்படுத்துவதற்க்கும் வேந்தர்கள் காரணமாக இருந்தனர் எனலாம். மேலும் தமிழ்ச் சங்கங்களையும் இலக்கியங்களையும் பேணிக்காத்து வளர்த்தனர்.

புலவர்கள் சேர மன்னர்களைப் போற்றிப் பாடிய சூழல்களையும், புலவர்களுக்கு எண்ணற்றப் பரிசுப் பொருள்களை வழங்கி ஆதரித்த மன்னர்களின் வள்ளல் தன்மையையும் சங்க இலக்கியம் எடுத்துரைக்கிறது. அந்த வகையில் பத்து சேர மன்னர்களைப் பற்றிப் பத்துப் புலவர்கள் பாடியப் பாட்டுக்களின் தொகுப்பாகப் பதிற்றுப்பத்துப் பாடல் விளங்குகிறது. இப்பாடல்களில் காணலாகும் புலவர்களின் நற்பண்புகளையும், வள்ளல்களின் கொடைத் தன்மையையும் ஆராய்கிறது இக்கட்டுரை.

நூல் அமைப்பு

பதிற்றுப்பத்துப் பாடலைப் பாடியப் புலவர்கள் பத்துப்பேர் எனக் குறிப்பிடுவர். சேர அரசர்களைப் பற்றி பாடுகின்ற ஒரே இலக்கியம் என்றும் பத்து பாடல்கள் வீதம் நூறு பாடல்களைக் கொண்ட நூல் என்றும் குறிப்பிடலாம். இதில் முதல் பத்தும் இறுதிப் பத்தும் நீங்கலாக மீதமுள்ள பாடல்களைப் பாடியப் புலவர்கள் எட்டுப்பேர் கிடைத்துள்ளதாக தமிழ் இலக்கிய வரலாற்று வழி அறியலாம். அவர்கள் முறையாக குமட்டுர் கண்ணனார், பாலைக்கொளதமனார், காப்பியாற்றுக் காப்பியனார், பரணர், காக்கைப்பாடியனார் நச்செள்ளையார், கபிலர், அரிசில் கிழார், பெருங்குன்றூர் கிழார் ஆகியோராவர். இப்புலவர் பெருமக்களுக்கு எட்டு சேர மன்னர்களும் வெவ்வேறான பரிசில்களை வழங்கி பெருமைப் படுத்தியுள்ளனர். 'ஒரு குடியில் பிறந்த வேந்தர் பலரைக் குறித்துத் தொடர்ச்சியாகப் புலவர்கள் பலர் பாடியுள்ளனர். அவ்வாறு பாடிய செய்யுட்கள் காலமுறை தவறாது பதிற்றுப்பத்துப் பாடல் ஒன்றிலே தான் காணப்படுகின்றன'² என்று ஒளவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை கருதுகிறார்.

பதிற்றுப்பத்து நூல்களில் காணப்படும் எண்வகைப் புலவர்களும் சேர மன்னர்களைப் போற்றிப் புகழ்ந்து பாடியிருப்பது நூலின் சிறப்பியல்புகளை எடுத்துக்காட்டுகிறது. புலவர்கள் ஊர் சிறப்பு, பரிசுப் பெற்ற விதம், வேந்தர்களின் போர், வீரம், கொடைத்தன்மை ஆகியன ஒவ்வொரு பாடல்களிலும் வெளிப்படுகிறது.

புலவர்களும் புரவலர்களும்

- இரண்டாம் பத்து, பாடிய குமட்டுர்க் கண்ணனார், இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதனைப் பாடியுள்ளார்.
- மூன்றாம் பத்து, பாடிய பாலைக்கொளதமனார்பல்யானைச் செல்கெழு குட்டுவனைப் பாடியுள்ளார்.
- நான்காம் பத்து, பாடியப் புலவர் காப்பியாற்றுக் காப்பியனார் ஆவார். இவர் களங்காய் கண்ணினார் முடிச் சேரலைப் பாடியுள்ளார்.
- ஐந்தாம் பத்து, பாடிய புலவர் பரணர். இவர் கடல் பிறக்கோட்டிய செங்குட்டுவனைப் புகழ்ந்துள்ளார்.
- ஆறாம் பத்து, காக்கைப்பாடியனார் நச்செள்ளையார் பாடியுள்ளார். இப்புலவர் ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதனைப் பாடியுள்ளார்.
- ஏழாம் பத்து, பாடியப் புலவர் கபிலர் ஆவார். இவர் செல்வக்கடுங்கோ வாழியாதனைப் பாடியுள்ளார்.
- எட்டாம் பத்து, பாடியவர் அரிசில்கிழார். இவர் பாடிய வேந்தர் பெருஞ்சேரல் இரும்பொறையாகும்.
- ஒன்பதாம் பத்து, பெருங்குன்றூர்க் கிழார் பாடியுள்ளார். இவர் இளஞ்சேரல் இரும்பொறையைப் பாடியுள்ளார். இவற்றில் நெடுஞ்சேரலாதனைப் பல புலவர்கள் பாடியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

புரவலர்களின் பெருந்தன்மை

சேர வேந்தர்கள் கொடைவளம் மிக்கவர்கள். 'எடுப்பது யாராக இருந்தாலும் கொடுப்பது நாமாக இருக்க வேண்டும்' என்ற பொன்மொழிக் கேற்றவாறு சேர வேந்தர்களின் தியாகம், வள்ளல் தன்மை மற்றும் தன்னலமற்ற சேவை உயர்வைக் காட்டுகிறது. அந்த வகையில் உம்பற்காட்டைச் சேர்ந்த

ஐநூறு ஊர்களையும், நாட்டின் தென் பகுதி வருவாயில் முப்பத்தெட்டு ஆண்டுகள் பாகத்தையும் குமட்டுர்க் கண்ணனாருக்கு நெடுஞ்சேரலாதன் என்ற மன்னன் வழங்கியுள்ளான்.

பத்து வகையான பெருவேள்விகள் செய்வித்துப் புலவரையும், அவர் மனைவியையும் துறக்கம் புகுவித்து பாலைகௌதமனாரை மகிழ்வித்தான் செல்கெழு குட்டுவன். நாற்பது நூறாயிரம் பொன்னை காப்பியாற்றுக் காப்பியனார் புலவருக்கு பரிசாக அளித்து ஆற்றுப்படுத்தினான் நார்முடிச்சேரல். பரனருக்கு உம்பற்காட்டு வருவாயையும் அரசன் மகனான குட்டுவன் சேரனையும் தந்துதவி தனது கொடைப்பெருமையை நிலைநிறுத்தினான் செங்குட்டுவன்.

ஒன்பது காப்பொன்னையும், நூறாயிரம் கானத்தையும் சேரலாதன் மன்னன் நச்செள்ளையாருக்கு வழங்கினான். கபிலருக்கு நூறாயிரம் காணம் மற்றும் நன்றா எனும் குன்றேறி நின்று தன் கண்ணில் கண்ட நாடு அனைத்தையும் எழுதிக்கொடுத்து மகிழ்வித்தான் செல்வக்கடுங்கோ வாழியாதன். ஒன்பது நூறாயிரம் பொன்னையும், தன் அரசுக் கட்டிலையும் அளித்து அரிசில்கிழாரை ஆற்றுப்படுத்தி தனது பெருந்தன்மையை வெளிப்படுத்திக் காட்டினான் பெருஞ்சேரல் இரும்பொறை.

பெருங்குன்றார்க்கிழாருக்கு ஓர் ஊரையும், மனையையும் வழங்கியதோடு மட்டுமல்லாமல் புலவரின் மனையில் செல்வத்தை நிரப்பி வைத்தான் இளஞ்சேரல் இரும்பொறை. இவ்வாறு சேர வேந்தர்கள் ஆட்சிப் புரிந்த காலத்தில் தன்னைப்பாடிப் பெருமைச் சேர்த்த புலவர்களை முகம் வாடாமல் பரிசளித்து காத்து வந்துள்ளனர்.

புலவர்களின் நற்பண்புகள்

சங்க காலப் புலவர்கள் தங்களது வாழ்வியலை சூழ்நிலைக்கு ஏற்றவாறு வாழ்ந்து உள்ளனர். 'நேர்மை, மனிதநேயம், மற்றும் உயர்ந்த அறநெறிகளைக் கடைப்பிடித்தவர்களாக விளங்கினர். அரசர்களிடம் பரிசு பெறுவதை மட்டும் நோக்கமாகக் கொள்ளாமல், அவர்களை நல்வழிப்படுத்துபவர்களாகவும், உண்மை பேசுபவர்களாகவும் இருந்தனர். தன்னலமற்ற பசி, கல்வியில் சிறந்து விளங்குதல், இயற்கையை நேசித்தல் மற்றும் வறுமையிலும் தமிழ் வளர்த்தல் போன்ற நற்பண்புகள்³ ஆகியன இப்புலவர் பெருமக்களின் வாழ்வியலை அறிவுறுத்துகின்றன. பெரும்பாலான சங்ககாலப் புலவர்கள் தங்கள் காலகட்ட நிகழ்வுகளை மட்டுமே பாடுபொருளாகக் கொண்டு தங்கள் பாடல்களை இயற்றியுள்ளனர்⁴ என்று கணியன்பாலன் கூறுகிறார். சங்க காலத்தில் வாழ்ந்த புலவர்கள் வறுமை நிலையைப் போக்குவதற்காக வேந்தர்களைப் போற்றிப் பாடியிருந்தாலும், தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றுக்கு பாதுகாப்பு அரணாக இருந்துள்ளனர். தமிழ்ப் புலமை நிறைந்துள்ளவர்களாக தோன்றலாயினர். 'சங்கம் வைத்து தமிழ் வளர்த்த தென்மதுரை' என இறையனார் களவியல் உரை உறுதி செய்யும் வகையில் சங்கப் புலவர்கள் தமிழ் மொழியினைக் காத்துள்ளனர்.

வள்ளல்களின் கொடைத்தன்மை

சங்க காலக் கடையேழு வள்ளல்கள் பாரி, ஓரி, காரி, பேகன், அதியமான், ஆய், நள்ளி ஆகும். இவர்களின் கொடைச்சிறப்பை சிறுபாணாற்றுப்படை எடுத்துரைக்கிறது. புலவர் மற்றும் இரவலர்களுக்குப் பொன்னையும் பொருளையும் வரையறையின்றி அள்ளி வழங்கிய கொடைத்தன்மைக்கு பெயர் பெற்றவர்கள். கொடுத்த முல்லைக்குத் தேர் பாரி, மயிலுக்குப் போர்வை தந்த பேகன் என இயற்கையையும், உயிரினங்களையும் நேசித்த அவர்களின் கொடை மழையைப் போன்றது என இலக்கியங்கள் போற்றுகின்றன. அந்த வகையில், 'பதிற்றுப்பத்துப் பாடிய ஒவ்வொரு புலவரும் பாடப்பட்ட அரசனிடம் இருந்து கற்பனையும் செய்ய இயலாத அளவிற்கு மிகுந்த பரிசிலைப்பெற்றனர்⁵ என்று பாக்யமேரி குறிப்பிடுவர்.

முடிவுரை

சங்க இலக்கியங்கள் குறிப்பிடும் கடையேழு வள்ளல்கள் மற்றும் புலவர்கள் பற்றி பேசுகின்றன. இதில் வள்ளல்களின் கொடைத்தன்மையையும், புலவர்கள் பெற்ற பரிசிலையும் இலக்கிய வரலாற்று ஆசிரியர்கள் பல்வேறு விதமாக ஆய்வு செய்துள்ளனர். மேலும் தமிழ் இலக்கியம் புத்துணர்வு அடைவதற்கும், மொழி வளமை அடைவதற்கும் எதுவாக அமைகிறது எனலாம். அந்த வகையில் பத்து சேர மன்னர்களை, பத்து புலவர்கள் பாடிய நூறு பாட்டின் தொகுப்பான பதிற்றுப்பத்து நூலில் காணப்படும் அரசர்களின் கொடைத்திறம், புலவர்கள் பெற்ற பரிசின் தன்மை ஆகியன இலக்கியத்தை செழுமையடைய செய்கிறது எனலாம்.

References

கி. இலட்சுமணன், தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, கிருஷ்ணா வெளியீடு, திருவெறும்பூர், திருச்சி
ஒளவ்வை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை, கதிர் முருகு சங்க இலக்கியம் மூலமும் உறையும், தொகுதி-4,
பதிற்றுப்பத்து பத்துப்பாட்டு, சாரதா பதிப்பகம், சென்னை
கணியன்பாலன், பழந்தமிழ்ச் சமுதாயமும் வரலாறும், எதிர் வெளியீடு, பொள்ளாச்சி
பாக்யமேரி, வகைமை நோக்கில் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author have no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2026. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License